

vali, da so prazni in puhli. Dela, resnega dela je treba; ali poprimimo se ga krepko in navdušeno, opustivši nekoliko lahko krilate novele in povedke, dokler še nimamo tečne hrane, in srečen izid bode slavno venčal marljivo delavnost!

Meseca junija 1868. leta. Dr. E. H. Costa.

Slovansko slovstvo.

* Cvetnik slovenske slovesnosti. Berilo za više gimnazije in realke. Drugi ves predelani natis. Sestavil Anton Janežič, c. k. profesor na viši realki v Celovcu. Natisnil J. Blaznik v Ljubljani.

Ravnokar je prišla 24 drobno tiskanih pól obsega-joča knjiga na svetlo, ktera je posebno namenjena šolski mladini, pa je sploh vredna, da vsak Slovenec, ki rad kaj lepega in koristnega bere, si jo omisli. Tvarina, ki jo „Cvetnik“ v 4 predalčkih ima, je tako bogata, da med 136 liričnimi, 69 epičnimi, 3 dramatičnimi in 32 podučnimi prozaičnimi cvetkami najde vsak bralec sebi všečnega berila. Gosp. prof. Janežič je s svojo skušeno vednostjo nabral na književnem slovenskem polju najlepših izdelkov ter dodal jim tudi nekoliko novih, ki še niso bili nikjer natisnjeni. Olikal je tudi besedo po sedanjem stanu pismenstva, kjer je treba bilo. Tako tedaj stopi novi natis „Cvetnika“, kolikor mogoče, v vsem dovršen na beli dan, da vidiijo tudi drugi naši bratje Slovani v teh izgledih, koliko premore že zdaj jezik slovenski in koliko se more v prihodnosti pričakovati od zmožnosti pisateljev naših. Naj bi tudi nemškutarji na Slovenskem, če znajo „pukštabirati“ slovenske besede, v roke vzeli „Cvetnik“, da gledajo živo kritiko oslovskega svojega psovanja pismenstva našega. Al kaj? — saj z malo izjemami ti „Pappenheimerji“ ne znajo niti slovenskega niti nemškega jezika! — Po pošti velja „Cvetnik“ 1 gold. 60 kr. Naj bi vsi domoljubi segli po njem!

* *Našinke*. Pjesme Gjura Klarića. 2. snopeč. V Zagrebu 1868.

V predgovoru rodoljubni gospod izdatelj radostno naznanuje, da prvi snopič njegovih „Našink“ je bil s toliko ljubeznijo sprejet, da se je 1200 iztisov v kratkem času prodalo. To ga je napotilo, da je izdal nov venček drobnih pesmic, koje vse dihaio iskreno rodoljubje. Tudi tej knjižici je cena le 20 soldov. Naj naš list milo pesmico, ki jo je pesnik poklonil Slovencem, podá svojim čitateljem v poskušnjo:

Slovinci.

Štajerci i Kranjci,
Koruščani isti,
Pa i Istrijanci
Slovinci su čisti.

To je narod sbilja
Pun svakoga dara,
Pun ljubavi, milja,
Pun slavjanskog žara.

Stara poviest kaže
Od narod toga:
Da je čuvô straže
Uz Hrvata svoga.

Svuda je u bitki,
Svaku u poćeru
Podô mać svoj britki,
Za dom i za vjeru.

U zlosretno ono
Zrinjanina doba,
Dosto mnog' smiono
Uz Hrvata groba.

I dan danas s toga
Slovenac Hrvata,
Vjerna druga svoga,
Ljubi kao brata.

Premda živalj tudji
Krv će da mu truže,
Svôm se neotudji,
Jer sve svoje štuje.

Slovenac je vriedan
Sve ljubavi naše,
Pa nas nek u jedan
Sloga krug opaše.

Bog živi Slovene,
Srbe i Hrvate!
Dok se svet prekrene
Slava nek im cvate!

* *Slovenske Talije*, ki jo na svetlo daje dramatično društvo v Ljubljani, 4. zvezek je prišel ravnokar na svetlo in se po 25 soldov dobiva tudi v Kranji, Novomestu, Celju, Mariboru, Gradcu, Gorici, Trstu, Celovcu, Zagrebu in na Dunaji.

Ta zvezek obsega že večkrat igrano „Dobro jutro“, ki se po pravici šteje med najbolj priljubljene gledališne igre, in pa „Bog Vas sprimi“, tudi že z pohvalo sprejeto igro, ki jo je poslovenil Val. Mandelc. Naj bi se spet tega zvezka pokupilo na tisoče, da se naklone društvu materijalno pomoč, izdajati čedalje več zvezkov.

Ozir po svetu.

Poskušeni ali dovršeni umori vladarjev zadnjih 20 let.

Zdaj, ko ves svet obrača svoje oči na hudodelstvo, ki je srbskemu knezu vzelo življenje, utegne zanimivo biti, pogledati v preteklost nazaj.

Od 1848. leta štejemo 27 napadov na vladarje, ki pa večidel niso dosegli grozovitega svojega namena.

26. novembra 1848. leta je bil zavrato napaden vojvoda Modeneški.

12. junija 1849. leta kraljevič Pruski, sedanji kralj.

22. maja 1850. leta je strelil topničar Sefeloge na rajncega kralja Pruskega in mu ranil desno roko.

28. junija 1850. leta je bivši lajtenant Robert Pate s težko palico udaril po kraljici Angleški, pa je ni nevarno ranil.

24. septembra 1852. leta so Marsilji zasledili tako imenovano „peklensko mašino“, ktera bi bila imela drugi dan ustreliti cesarja Francozkega Napoleona.

18. svečana 1853. leta je Janez Libeny-i cesarja Avstrijskega Franca Jožefa z nožem vbodil v zatilnik.

16. aprila 1853. leta je bil napaden rajni italijanski kralj Viktor Emanuel.

5. julija 1853. leta se je strelilo na cesarja Francozkega Napoleona, ko se je peljal v gledališče.

20. marca 1854. leta je neznan človek vojvodu Parmazanskemu Ferdinandu Karolu III. z nožem trebuh preparal, da je po strašnih bolečinah čez 23. ur umrl.

28. aprila 1855. leta je Ivan Liverari v Champs Elysées dvakrat vstrelil na Francozkega cesarja Napoleona, pa ga ni zadel.

28. maja 1856. leta je sè samokresom pater Rajmond Fuentus meril na kraljico Špansko, pa predno je sprožil, ga je zgrabil policaj.

8. decembra 1856. leta je vojak Agesilav Milano kralja Napolitanskega Ferdinanda II., ko je ogleđoval armado, z bajonetom prebosti hotel.

7. avgusta 1857. leta so bili obsojeni trije Lahi: Bartoletti, Tibaldi in Grillo, ki so iz Angleškega prišli v Pariz nalašč zato, da bi umorili cesarja Napoleona.

14. januarja 1858. leta so Lahi Orsini, Rudio, Pieri in Gomez bombe vrgli pod voz cesarja Napoleona, da bi ga bili usmrtili.

14. julija 1861. leta je dijak Oskar Beker v Baden-Badenu dvakrat strelil na kralja pruskega.

19. decembra 1862. leta je dijak Arstid Drusios v Atenah strelil na kraljico Grško, pa je ni zadel.

24. decembra 1863. leta so zasačili v Parizu 4 Italijane, ki so iz Londona tje prišli, da bi bili umorili cesarja Napoleona.

14. aprila 1865. leta je bil predsednik Amerikanske republike Linkoln v gledališču umorjen.

6. aprila 1866. leta je Karakosov v Petersburgu napadel cara Ruskega.